

משפחת רזניק. ההורים — אנשי עמל חרוצים. בחצרם —
עדר צאן גדול וזאת, בנוסף לשדות הפלחה. והן לא יתכן
שכל הילדים יהיו נוקדים או פלחים, מוטב יהיה אחד לפחות
בעל תואר דוקטור. והאחד — יעקב הבן הבכור, נשלח
עם סיום לימודיו בביה"ס במטולה, להמשך הלימודים ב-
גמנסיה הרצליה בתל-אביב ומשם הרחיק נדוד עד פריז עיר
האורות כדי להרבות דעת. המטרה הושגה ולבית רזניק
ממטולה יש בן הנושא את השם ד"ר יעקב הרוזן.

והיו משפחות אחדות, בחלקן מעדות המזרח, שעסקו
בעבודות שונות. בעלי המקצוע של המושבה.
סלים רינו — ספר ופחח (בשני המקצועות משתמשים
במספרים). היו הילדים ויהודה ביניהם, מוכרים לו בפרו-
טות גרגרי בדיל שהתיכו מקופסאות פח.

איזמירלי — עושה בעבודות גידור וטיח כשהוא מנצח על
"שיירת" ערביות נושאות בפחים שעל ראשיהן את אבני
הגידור, ומתאונן על כי הבנה (הבת) היפה (ערביה בלונ-
דינית) שברה לו עצרה פחים (הוא כבר יודע לבטא צ.).

יהושע כורדי היה סובב בכפרים, קונה עופות ומוכרם
במושבה כשהוא מכריז על סחורתו: ג'אג', ג'אג' הינער
הינער. לאמא היה קורא "מורתי" והיה אומר לה: "שמונים
מורתי באמת שמונים" (שמונים).

ישעיה יוסל. לא זכור לי במה עסק האיש ורק זאת זוכרת
אני שקראו לו "קוך לעפל" (כף המבשלים) ובודאי לא בכדי
זכה בכנוי זה.